

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010122
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010122.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému I. K., rodenému G., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom E., O. XXXX/XA, pre prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 19. augusta 2021 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len prokurátor) podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. novembra 2020, sp. zn. 1T/2/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. novembra 2020, sp. zn. 1T/2/2020 bol obžalovaný I. K. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv 245/19/3309-63, ktorá na neho bola podaná dňa 24.01.2020 pre prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej dohode s J. K., ktorého trestná vec bola vylúčená na samostatné konanie, v presne nezistený deň v mesiaci október 2017 v Morghan bare v meste Myjava, J. K. požiadal poškodeného W. E. o poskytnutie pôžičky vo výške 25.000,- € na rozbeh podnikania s pohonnými hmotami, ktorá mala byť zabezpečená pozemkom v hodnote 50.000,- € majiteľa obvineného I. K., pričom za dva mesiace sa mali peniaze poškodenému vrátiť aj so ziskom 5.000,- €, poškodený s touto ponukou súhlasil a tak dňa 06.11.2017 v Hodoníne, Česká republika, J. K. vyplatil prvú časť pôžičky v sume 6.000,- €, ešte toho istého dňa obvinený I. K. v prítomnosti J. K. v Kráľovej pri Senci ukázal poškodenému pozemok, ktorý mu mal byť poskytnutý ako zábezpeka pôžičky pre J. K., následne poškodený dňa 10.11.2017 v pobočke Tatra banky, a. s. v OC Laugaricio v Trenčíne, vyplatil ďalšiu časť pôžičky v sume 7.000,- € na účet číslo IBAN D XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého disponentom je obvinený I. K. a dňa 27.11.2017 v pobočke Tatra banky, a. s., v Piešťanoch vložil na účet č. IBAN D XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX poslednú časť pôžičky pre J. K. vo výške 12.000,- €, kde mu obvinený I. K. dal podpísať kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa poškodený mal stať vlastníkom pozemku par. č. XXX/XX o výmere 738 m2 zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. T., obec T. pri D., okres D., avšak obvinený I. K. túto kúpnu zmluvu napriek prísľubu nedal podpísať skutočnému majiteľovi pozemku O. T. a následne zavkladovať na príslušný katastrálny odbor, čo nemal nikdy v úmysle, pričom finančné prostriedky poškodenému v lehote dvoch mesiacov neboli vrátené, čím mu bola spôsobená škoda vo výške 25.000,- €

a pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinený I. K. dňa 20.03.2018 v čase medzi 8:30 hod. až 9:43 hod. na pracovisku odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne, na Jesenského ulici č. 294 v Dubnici nad Váhom, vypovedal ako svedok v trestnom konaní vedenom na danom odbore vo veci zločinu podvodu

podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pod číslom konania ČVS: ORP-137 2-VYS-TN-2018, pričom pri tomto svojom výsluchu predložil vyšetrovateľovi PZ ako dôkaz listinu označenú ako "Trojstranná dohoda zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy uzatvorená podľa § 50a, § 988 a nasl. Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb.)," ktorá mala byť uzatvorená dňa 27.11.2017 v Pezinku medzi osobami W. E. ako budúci kupujúci, J. K. ako dlžník a I. K. ako sprostredkovateľ a predávajúci na základe plnej moci, následne však bolo o tejto listine zistené, že sa jedná o pozmenenú listinu, nakoľko táto bola vytvorená z druhej strany inej listiny už opatrenej pravým podpisom W. E. ako budúceho kupujúceho, na ktorú bol dodatočne dotlačený text trojstrannej dohody v znení, v akom ju predložil obvinený, pričom obvinený, napriek tomu, že vedel o takomto pozmenení tejto listiny, túto vedome predložil ako pravú, za účelom podporenia svojej výpovede v danom trestnom konaní, pretože skutky nie sú trestnými činmi.

Podľa § 288 ods.3 Tr.por. okresný súd poškodeného W. E., nar. XX.X.XXXX, bytom P., N.. M. R. E. XXXX/XXA, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, teda v zákonnej lehote a včas, podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor (doslova uviedol, že podáva odvolanie v neprospech obžalovaného).

Z písomného odôvodnenia jeho odvolania pritom vyplýva, že prokurátor napadol nesprávnosť výroku o oslobodení (t.j. výrokov o vine a treste) obžalovaného I. K. len v časti týkajúcej sa skutku právne kvalifikovaného ako prečin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. V odvolaní poukázal na to, že sa s napadnutým rozsudkom nestotožňuje a podľa jeho názoru okresný súd nedostatočným spôsobom vyhodnotil dôkazy zadovážené na hlavom pojednávaní. Poukázal na výpoveď poškodeného W. E., ktorý komplexne popísal skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu, pričom z jeho výpovede možno vyvodíť záver, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že aj suma 6.000,- Eur bola svedkovi K. vyplatená a to konkrétne v čase, keď sa všetci traja stretli v Auparku v Piešťanoch, kde sa svedok K. priznal, že obžalovaný nevedel o tej úplne na začiatku zaplatenej zálohe 6.000,- Eur a teda od tohto stretnutia už musel obžalovaný vedieť, že aj zostávajúca čiastka 6.000,- Eur bola svedkovi K. poskytnutá a túto možno považovať za časť kúpnej ceny pozemku. Obžalovaný nikdy nemal v úmysle i napriek prevzatej finančnej hotovosti realizovať odpredaj pozemku, o čom svedčí aj vyjadrenie poškodeného, že pri vklade sumy 12.000,- Eur v Piešťanoch podpisoval kúpne zmluvy na pozemok a zostal prekvapený, že tieto ešte nie sú podpísané majiteľom pozemku. Majiteľ pozemku O. T. vypovedal, že obžalovaný mu nikdy žiadnu zmluvu o predaji pozemku nepredložil, hoci on sám mal na odpredaji pozemku reálny záujem a že obžalovaný bol niekedy v lete 2018 u notára, kde niečo podpisoval, nevedel však, či ho splnomocnil k predaju pozemku. Podľa názoru prokurátora uvedené tvrdenia svedčia o úmysle obžalovaného nesplniť si podmienky vyplývajúce z kúpnej zmluvy napriek tomu, že v celosti prevzal kúpnu cenu za pozemok a jeho nikdy konanie nesmerovalo k tomu, aby v konečnom dôsledku dal podpísať kúpnu zmluvu predávajúcemu O. T. s cieľom následne túto zavkladať na príslušnom katastri. Podotkol, že obžalovaný peniaze poškodenému vrátil až v čase, keď u neho reálne existovala hrozba trestného stíhania, teda v čase, keď už bolo voči nemu trestné stíhanie vedené a teda je možné sa domnievať, že v opačnom prípade by peniaze poškodenému nevrátil. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), § 322 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju ten v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s písomným odôvodneným odvolaním prokurátora okresnej prokuratúry rovnako navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 písm. b) Tr.por. a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný sa vyjadril k odvolaniu prokurátora písomným podaním, v ktorom uviedol, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia veľmi obsiahlo a detailne poukázal na skutočnosti preukazujúce jeho nevinu, ktoré jednoznačne preukazovali neopodstatnenosť vzneseného obvinenia a aj podanej obžaloby. Odvolanie je nedôvodné, nakoľko prokurátor ani nepoukazuje na dôkazy, o ktoré opiera obžalobu, ale vo svojom odvolaní vytrháva z kontextu vety, ktoré samé o sebe nevystihujú jej podstatu a opiera sa len o domnienky. Namietla, že prokurátor relevantné dôkazy spochybňuje domnienkami. Poukázal na „zmluvu o pôžičke“ medzi poškodeným a svedkom K., ktorú nie je možné spájať s

platobnými podmienkami iného dokumentu iných subjektov - kúpnej zmluvy - a už vôbec nie bez súhlasu predávajúceho, čo potvrdil sám K., keď vypovedal, že obžalovaný o tejto vzájomnej pôžičke nevedel. To napokon potvrdil aj poškodený vo svojej výpovedi a svedčí o tom aj „sms,“ ktorú obžalovanému zaslal poškodený. Poškodený mu sumu 6.000,- Eur nikdy neposlal a teda neboli splnené ani zmluvné podmienky kúpnej zmluvy k prevodu pozemku, kde bola dohodnutá kúpna cena 25.000,- Eur, ale v kúpnej zmluve bola na podnet a žiadosť poškodeného vpísaná suma 30.000,- Eur, aby sa tak zbavil zdaňovacej povinnosti voči štátu, keď by mu svedok K. vracal späť peniaze za spätný prevod, kde si dohodli úrok 5.000,- Eur, čo poškodený taktiež potvrdil a to tvorilo aj navýšenú časť kúpnej ceny. Uviedol, že poškodený účelovo spája dve vzájomne medzi sebou nesúvisiace platby a snaží sa navodiť dojem poškodenej strany. Poukázal na skutočnosť, že prokurátor dokonca v odvolaní uviedol, že on ako obžalovaný v celosti prevzal kúpnu cenu za pozemok, pričom ale nikdy k vyplateniu kúpnej zmluvy v celosti neprišlo. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol a aby potvrdil rozsudok okresného súdu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 09. apríla 2021, vykonal dňa 19. augusta 2021 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, podľa ktorých zažalovaný skutok sa síce stal, ale nie je trestným činom ani priestupkom. Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného I. K. spod obžaloby. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Podstatnou skutočnosťou v prejednávacom prípade je nepreukázanie subjektívnej ani objektívnej stránky žalovaného prečinu podvodu obžalovanému. Okresný súd dôkladne a rozsiahlym spôsobom odôvodnil svoje závery o tom, že nebola naplnená subjektívna ani objektívna stránka prečinu podvodu. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Okresný súd podrobne opísal sled udalostí, z ktorých jednoznačne vyplynul záver o tom, že nebolo dokázané, že obžalovaný od začiatku úmyselne uvádzal poškodeného do omylu, aby seba obohatil, nakoľko práve obžalovanému bol zamlčaný už existujúci dlh svedka K. voči poškodenému v sume najmenej 6.000 €, ba čo viac, po tom, čo neboli splnené podmienky kúpnej zmluvy, obžalovaný 19.000 € poškodenému vrátil. Takisto načrtnutá výrazná absencia bežnej opatrnosti len zdôrazňuje nemožnosť aplikácie trestnoprávných predpisov, nakoľko v prejednávacom prípade ide len o súkromnoprávny vzťah. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyplýva, že obžalovaný mal požičať bez reálnej záruky svedkovi K. finančné prostriedky 25.000 €, ktoré však nemal, preto si ich požičal od poškodeného, na zabezpečenie ktorého záväzku zas mal slúžiť pozemok v T. pri D.. Obžalovaný poškodenému vrátil 19.000 €, hoc mu ich v skutočnosti nedlhoval on, ale svedok K.. Poškodený však ešte predtým a bez vedomosti obžalovaného odovzdal svedkovi K., o ktorého nemajetnosti vedel, nakoľko ten mu mal z minulosti dlžiť viac peňazí, 6.000 € a následne poslal na účet pre obžalovaného časť dohodnutej kúpnej ceny 7.000 €, potom vložil na účet pre obžalovaného ďalšiu časť dohodnutej kúpnej ceny 12.000 € a napokon nedoplátil jej poslednú časť a tak kúpna zmluva na pozemok nebola daná na podpis predávajúceho a nebol daný návrh na vklad v prospech poškodeného, ktorému nakoniec zaplatených 19.000 € obžalovaným bolo aj vrátených. Okresný súd správne poznamenal, že svedok K. bol v inom trestnom konaní v súvislosti s týmto skutkom právoplatne odsúdený. Z uvedeného tak vyplýva, že žiadnym spôsobom nebola obžalovanému preukázaná subjektívna ani objektívna stránka prečinu podvodu.

Vzhľadom na tieto správne skutkové zistenia a právne závery preto pri správnom postupe okresný súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa ustanovenia § 285 písm. b/ Tr. por. a v nadväznosti na to v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodeného W. E. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými súd prvého stupňa rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než ako ich vyhodnotil súd prvého stupňa a boli založené len na určitých domnienkach, ktoré neboli žiadnym spôsobom dokázané. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie, podľa ktorého konanie obžalovaného uvedené vo výroku napadnutého rozsudku nie je trestným činom, je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odvolací súd poznamenáva, že nakoľko odvolaním prokurátora nebol napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa skutku právne kvalifikovaného ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Tr. zák., týmto sa bližšie nezaoberal.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a jeho odvolanie preto podľa § 319 Tr.por. zamietol .

Toto uznesenie krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (tri ku nule).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.